

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ
ΙΔΡΥΜΑ ΤΟΠΑΛΗ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 1996 - '97

ΤΡΙΤΗ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1997 ΩΡΑ 21.00
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ "ΑΠΟΛΛΩΝ"

MENDELSSOHN

BROUWER

STRAVINSKY

ΣΟΛΙΣΤ

Ναταλία Μιχαηλίδου

πιάνο

Γιάννης Μαυρίδης

βιολί

Δημήτρης Δημακόπουλος

κιθάρα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Δημήτρης Μποτίνης

ΟΙ ΣΟΛΙΣΤΕΣ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΓΧΟΡΔΩΝ
ΠΑΤΡΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ Α'

Felix Mendelssohn (1809-1847)

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ, ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΕΓΧΟΡΔΑ
ΣΕ ΡΕ ΕΛΑΣΣΟΝΑ

- I. Allegro
- II. Adagio
- III. Allegro molto

Leo Brouwer (γενν. 1939)

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΚΙΘΑΡΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ Νο 3
(Concerto Elegiaco)

- I. Tranquillo - Allegro
- II. Interlude
- III. Finale (Toccata)

ΜΕΡΟΣ Β'

Igor Stravinsky (1882-1971)

ΑΠΟΛΛΩΝ ΜΟΥΣΗΓΕΤΗΣ

- Γέννηση του Απόλλωνα
(Largo - Allegro - Tempo I)
- Variation του Απόλλωνα
(Ο Απόλλων και οι Μούσες)
- Pas d' action
(Ο Απόλλων και οι τρεις Μούσες:
Καλλιόπη, Πολύμνια και Τερψιχόρη.)
- Moderato
- Variation της Καλλιόπης (L' Alexandrin)
- Allegretto
- Variation της Πολύμνιας
- Allegro
- Variation της Τερψιχόρης
- Allegretto
- Variation του Απόλλωνα
- Lento
- Pas de deux (Απόλλων και Τερψιχόρη)
- Adagio
- Coda (Ο Απόλλων και οι Μούσες)
- Vivo - Tempo sostenuto - Agitato
- Αποθέωση
- Largo e tranquillo

Τα παιδικά και νεανικά χρόνια του Μέντελσον είναι μάλλον ονειρικά! Ευπαρουσίαστος, πλούσιος, καλοσυνάτος, ελκυστικός και εκθαμβωτικά προικισμένος (με τάλento στη ζωγραφική, στη μουσική, στη λογοτεχνία), διαθέτοντας και μια απίστευτα μουσική μνήμη, έμοιαζε να είναι ο ευνοούμενος των Μουσών. Έκανε την πρώτη δημόσια εμφάνιση ως πιανίστας στην ηλικία των 9 ετών και γρήγορα έγινε έμπειρος βιολιστής και παραγωγικός συνθέτης.

Από 11 έως 15 ετών (1820-24), έγραψε δεκατρείς συμφωνίες για έγχορδα, πέντε κοντσέρτα, τέσσερεις μονόπρακτες όπερες,

έργα μουσικής δωματίου, κομμάτια για πιάνο και εκκλησιαστικό όργανο, χορωδιακά τραγούδια. Το κοντσέρτο για πιάνο, βιολί και ορχήστρα εγχόρδων σε ρε ελάσσονα ολοκληρώθηκε στις 6 Μαΐου του 1823. Το έργο ανοίγει μ' ένα θέμα - ποταμό μελωδικό που παραπέμπει στον αντιστακτικό τρόπο του Μπαχ, στον οποίο αρεσκοίταν ο Μέντελσον σ' αυτή την περίοδο της ζωής του. Ο συνθέτης έπαιζε και μελετούσε Μπαχ γιατί διαφωνούσε πέρα για πέρα με τη γαλλική άποψη ότι ο Μπαχ ήταν «μονάχα μια περούκα παραγεμισμένη με γνώσεις».

Μετά το θέμα που θυμίζει Μπαχ, ακολουθεί ένα μεγάλο λυρικό θέμα για το solo βιολί και στη συνέχεια ένα μακρύ ρετσιτατίβο που δεσπόζει και αντικαθιστά την τυπική καντέντζα. Το πρώτο αυτό μέρος (Allegro) είναι ιδιαίτερα μεγάλο (περίπου 18') και ο Μέντελσον εξισορροπεί με μοναδική επιδεξιότητα τις εναλλαγές του κοντσέρτου μεταξύ των δύο σολίστ, από τη μια μεριά, και μεταξύ των σολίστ και των εγχόρδων από την άλλη.

Το Adagio έχει αναφορές σε αργά μέρη του Βέρνερ και του Σοπέν ενώ το φινάλε παραπέμπει ομοίως στα λαμπερά φινάλε των κοντσέρτων για πιάνο του Βέρνερ (πρέπει να σημειωθεί ότι ο Μέντελσον διηύθυνε, ως αρχιμουσικός, έργα του Βέρνερ), αλλά η ρυθμική αγωγή και η κομψότητα ανήκει στον Μέντελσον. Λίγους μήνες μετά την ολοκλήρωση του κοντσέρτου αυτού (1824) ο δάσκαλος του νεαρού Φέλιξ, Κάρλ Τσέλτοερ, ισχυριζόταν ότι ο μαθητής του είναι ένας ώριμος μουσικός, άξιος να συγκатаλέγεται δίπλα στους Μπαχ, Μότσαρτ και Χάυνδν.

Leo Brouwer

Σύγχρονη μουσική για κιθάρα

Ο Λέο Μπρόουερ, ένας από τους σημαντικότερους συνθέτες μουσικής για κιθάρα στον 20ο αιώνα, γεννήθηκε στη Κούβα το 1939.

Εκτός από δύο μικρές περιόδους που οπουδασε σύνθεση στις Η.Π.Α. (στο Juilliard της Ν. Υόρκης), παρέμεινε ένας μάλλον, αυτοδιδάκτος συνθέτης. Στα 1961 ταξίδεψε στην Πολωνία και παρακολούθησε το Φθινοπωρινό Φεστιβάλ της Βαρσοβίας. Εκεί άκουσε έργα των Σιοκχάουζεν και Πεντερέτσκι κι αυτή, η μοναδική γι' αυτόν μουσική εμπειρία, έγινε αφετηρία της νέας συνθετικής του κατεύθυνσης. Εκτός από τα πολλά έργα για κιθάρα, έχει ήδη συνθέσει ένα μεγάλο αριθμό συμφωνικών έργων και κοντσέρτων για φλάουτο, άρπα και βιολί, καθώς επίσης και έργα μουσικής δωματίου συμπεριλαμβανομένων και τριών έργων για κουαρτέτο εγχόρδων.

Το κοντοέρτο για κιθάρα Νο 3, είναι το αποτέλεσμα της πρώτης συνεργασίας του συνθέτη με μια άλλη σημαντική μορφή της κιθάρας, τον Julian Bream.

Έτσι το 1984, το Β.Β.С. παρήγγειλε το έργο αυτό στον Μπρόουερ. Και η πρώτη εκτέλεση έγινε στις 21-9-1986 με την Langham Chamber Orchestra, υπό τη διεύθυνση του συνθέτη και σολίστ τον J. Bream.

Κατά τα λεγόμενα του ίδιου του Μπρόουερ το έργο αποπνέει ένα πνεύμα Ρομαντισμού. Δεν είναι τυχαία, στο τέλος του τρίτου μέρους, η επανάληψη του πολύ ρομαντικού και «Ελεγιάκού» μοτίβου του πρώτου μέρους, που και πάλι κατά τα λεγόμενα του συνθέτη αποτελεί ένα αφιέρωμα στον Cesar Frank.

Το έργο χαρακτηρίζεται από έντονα στοιχεία πολυρρυθμίας, από προσεκτικούς και ισορροπημένους διαλόγους μεταξύ κιθάρας και ορχήστρας αλλά και από εξαιρετικά ρομαντικές στιγμές. Το Concerto Elegiaco έχει σίγουρα ήδη λάβει μια πολύ σημαντική θέση στο ρεπερτόριο των έργων για κιθάρα και Ορχήστρα.

Ο Νεοκλασικισμός του Στραβίνσκι

*Ντεκόρ του Α. Bauchant
το 1928 για το «Απόλλων
Μουσηγέτης»*

Το μπαλέτο Απόλλων Μουσηγέτης γράφτηκε το 1927-28, μετά από παραγγελία της αμερικανίδας προστάτριας των τεχνών Ελίζαμπεθ Κούλιτζ. Η Κούλιτζ παρήγγειλε στον Στραβίνσκι ένα τριαντάλεπτο μπαλέτο, για μικρή ορχήστρα, ώστε να είναι δυνατόν να παρουσιαστεί στη Βιβλιοθήκη του Κονγκρέσου, στην Ουάσινγκτον. Ο Στραβίνσκι εμπνεύστηκε από την ελληνική μυθολογία και δημιούργησε ένα έργο με τέσσερα πρόσωπα: τον Απόλλωνα και τις μούσες Καλλιόπη, Πολύμνια και Τερψιχόρη. Στην Α' Σκηνή του μπαλέτου, που είναι ένα είδος εισαγωγής, παρακολουθούμε τη γέννηση του Απόλλωνα. Στη Β' Σκηνή παρακολουθούμε τη συνάντησή του με τις Μούσες, την εκπαίδευσή του στην ποίηση, τη μιμική και το χορό και, τέλος, την επιστροφή του

στον Όλυμπο. Αν θεωρήσουμε ότι γενικότερα στο έργο του Στραβίνσκι συνυπάρχει το απολλώνειο με το διονυσιακό στοιχείο, ο Απόλλων Μουσηγέτης ανήκει σίγουρα στην απολλώνεια πλευρά, μαζί με τα έργα Περσεφόνη, Ορφέας, Συμφωνία σε ντο, Καντάτα.

Ο Απόλλων Μουσηγέτης διακρίνεται για τη μελωδικότητά του και τη γαλήνη του, που εκφράζεται κυρίως με μείζονες τρόπους.

Ο Στραβίνσκι συνέθεσε αποκλειστικά για έγχορδα. «Η πολυηχητική ευφωνία του», σύμφωνα με τη δική του χαρακτηριστική διατύπωση, εμπεριείχε την κλασική ηρεμία του γαλλικού μπαρόκ. «Και πώς μπορεί», ρωτούσε, «να εκφρασθεί καλύτερα η λιτή σχεδίαση του κλασικού χορού, παρά μέσα από τη ροή της μελωδίας, όπως αυτή ξεχύνεται τραγουδισμένη από τα έγχορδα;». Καθώς δείχνει ο Απόλλων και όπως επιβεβαιώνεται και από άλλα έργα, ο νεοκλασικισμός του Στραβίνσκι δεν εκφραζόταν πάντα με μικρία και σατιρική διάθεση: η οικειοποίηση ξένων στοιχείων μπορεί επίσης να έχει τη γοητεία της.

ΝΑΤΑΛΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

Η Ναταλία Μιχαηλίδου γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Άρχισε πιάνο σε ηλικία 4 ετών με την μητέρα της, γνωστή πιανίστα Πόπη Μιχαηλίδου και με τον Βιεννέζο καθηγητή Ferdi Von Statzer στο Ωδείο της Κωνσταντινούπολης και 5 ετών έδωσε το πρώτο της ρεσιτάλ. Αργότερα έφυγε στο Παρίσι, όπου κέρδισε υποτροφία της Γαλλικής Κυβερνήσεως και σπούδασε την Ecole Normale de Musique με τον καθηγητή Jules Gentil. Συνέχισε τις σπουδές της στην Αμερική, στο Washington University, όπου αρίστευσε. Επιστρέφοντας στο Παρίσι, διακρίθηκε σε σειρά από ρεσιτάλ σύγχρονης γαλλικής μουσικής και της απενεμήθη η υποτροφία Albert Roussel. Έχει παίξει ως σολίστ με πολλές ορχήστρες

(Colonne των Παρισίων, Κ.Ο.Α., Κ.Ο.Θ., Συμφωνική της ΕΡΑ, Συμφωνική της Σεούλ, Συμφωνική της Κωνσταντινούπολης) και έχει συνεργασθεί με πολλούς Έλληνες και ξένους σολίστ. Πολλοί Έλληνες συνθέτες της έχουν αφιερώσει έργα τους. Της έχουν απονεμηθεί βραβεία και μετάλλια διεθνών διαγωνισμών (Βαρκελώνη, Vercelli, Atheneum), ενώ έχει δώσει ρεσιτάλ και έχει συμμετάσχει σε φεστιβάλ σε πολλές πόλεις του εξωτερικού. Έχει διδάξει σε πολλά σεμινάρια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Διδάσκει στα Ωδεία «Ν. Σκαλκώτας» και «Αγίου Στεφάνου», ενώ έχει αναλάβει τη διεύθυνση του «Αριστοτέλειου Ωδείου Ιωαννίνων».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στην Αλμά - Ατά. Πήρε τα πρώτα μαθήματα βιολιού από τον πατέρα του. Σπούδασε στο Special School of Music και στο State Conservatoire της Αλμά - Ατά. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές με τον καθηγητή B. Belenki στο State Tchaikovsky Conservatoire της Μόσχας. Από το 1983 ήταν εξάρχων στην Κρατική Συμφωνική Ορχήστρα του Καζαχστάν, ενώ το 1989 δημιούργησε Κουαρτέτο Εγχόρδων το οποίο σύντομα ανακηρύχθηκε Κρατικό Κουαρτέτο του Καζαχστάν. Με το Κουαρτέτο ο Γ. Μαυρίδης εμφανίστηκε σε πολλές πόλεις της πρώην Ε.Σ.Σ.Δ. και στο εξωτερικό. Δίδαξε στην τάξη Κουαρτέτου Εγχόρδων στο Conservatoire της Αλμά - Ατά. Έχει συμπράξει ως σολίστ με πολλές Συμ-

φωνικές Ορχήστρες και διάσκηρους μαέστρους και έχει κάνει ηχογραφήσεις για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση - ενώ έχει ηχογραφήσει και δύο δίσκους με έργα συνθετών του Καζαχστάν. Έχει εμφανιστεί σε πολλές Ευρωπαϊκές πόλεις. Έχει συμπράξει ως σολίστ με την Κ.Ο.Α. και με την Καμεράτα του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών. Είναι μέλος του Κουαρτέτου Πατρών.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στην Πάτρα το 1968, όπου πήρε και τα πρώτα μαθήματα κιθάρας. Συνέχισε τις σπουδές του στο Εθνικό Ωδείο, με καθηγητή τον Ευάγγελο Ασημακόπουλο, απ' όπου αποφοίτησε με τον ανώτατο τιμητικό τίτλο: «Άριστα παμπήφει - Α' Βραβείο και Άριστείο Εξαιρετικής Επίδοσης». Το 1993 ξεκίνησε σπουδές στη Βασιλική Ακαδημία του Λονδίνου, με υποτροφίες της ίδιας της Ακαδημίας και των Ιδρυμάτων Κωστόπουλου, Βουδούρη και Ωνάση, έχοντας μαθήματα με τους Timothy Walker, Julian Bream και John Williams. Αποφοίτησε το 1996 αποκτώντας το «Δίπλωμα Σολίστ με Διάκριση». Ο Δημήτρης Δημακόπουλος έχει βραβευθεί σε πολλούς Πανελληνίους και Διεθνείς διαγω-

νισμούς όπως: Πανελλήνιος διαγωνισμός για νέους μουσικούς «Ο ΦΙΛΩΝ» (Πειραιάς), 1ος Πανελλήνιος Διαγωνισμός Κιθάρας «Φ. Νάκας» (Αθήνα), Alec Templeton Scholarship (Λονδίνο), Διεθνής διαγωνισμός Κιθάρας «Città di Alessandria» (Ιταλία). Επίσης, το 1995 κέρδισε το διαγωνισμό «Julian Bream» στο Λονδίνο. Ως σολίστ έχει συμπράξει με ορχήστρες όπως: Ορχήστρα Νυκτών Εγχόρδων του Δήμου Πάτρας, London Soloist Chamber Orchestra και Royal Academy of Music Symphony Orchestra. Έχει δώσει σειρά από κονσέρτα και ρεσιτάλ στην Ελλάδα, Γαλλία, Ιταλία, Βουλγαρία, Γερμανία, Αγγλία, Ολλανδία και Ισραήλ. Έχει συμμετάσχει σε πολλά Φεστιβάλ όπως: Mario Castelnuovo, Tedesco Festival, Kalta Popova International Music Festival και Park Lane Group New Year Series (Λονδίνο, Southbank Center). Επίσης έχει ηχογραφήσει για την Ελληνική και Βουλγαρική τηλεόραση καθώς και για το ραδιόφωνο της Βουλγαρίας και του Κουβέιτ. Για την καλλιτεχνική του δραστηριότητα έχει αποκομίσει εγκλημαστικά σχόλια και κριτικές από τους Julian Bream, Ευάγγελο Ασημακόπουλο, Timothy Walker, Alirio Diaz, αλλά και από τους Times του Λονδίνου και το Classical Guitar Magazine. Διδάσκει στο Δημοτικό Ωδείο Πατρών.

ΟΙ ΣΟΛΙΣΤ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΤΙΝΗΣ
ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Εξάρχων
Γιάννης Μαυρίδης

A' ΒΙΟΛΙΑ
Μαριάννα Σαφάροβα
Βλαντισλάβ Ιβάνοβ
Γιώργος Χολδογιαννίδης

B' ΒΙΟΛΙΑ
Σέρικ Σιρλιμπάεβ (κορυφαίος)
Όλγα Μιλκόβα
Άλλα Σελαλμαζίδη
Γιαροσλάβ Τοκαρέβ

ΒΙΟΛΕΣ
Ρόμπερτ Σμαγκούλοβ (κορυφαίος)
Σβετλάνα Χμούροβα
Ιγκόρ Σελαλμαζίδης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΑ
Ασκάρ Μπουριμπάεβ (κορυφαίος)
Νικολάι Κομισσάροβ
Γιούρι Μπεσσόνοβ
ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΣΟ
Ηρακλής Σουμελίδης
ΤΣΕΜΠΑΛΟ
Γκουλνόρ Μποτινίτς

Το 1991 το Διοικητικό Συμβούλιο του Δημοτικού Ωδείου Πατρών, υλοποίησε ένα φιλόδοξο οραματισμό: τη δημιουργία Ορχήστρας Εγχόρδων, με στόχο να συμπληρώσει με εξαιρετικούς μουσικούς εγχόρδων το διδακτικό δυναμικό του Ωδείου και να λειτουργήσει στην Πάτρα και την Δυτική Ελλάδα ένα κλασσικό μουσικό σχήμα. Για την ορχήστρα αυτή επιλέχθηκαν αξιόλογοι μουσικοί με ευδόκιμες σπουδές στις φημισμένες για την μεγάλη παράδοση στα εγχόρδα σχολές της τότε Σοβιετικής Ένωσης: "Tchaikovsky Conservatoire", Ρωσική Ακαδημία Μουσικής "Gnessins" της Μόσχας, "Alma Ata Conservatoire", "Novosibirsk Conservatoire" και με λαμπρή καλλιτεχνική σταδιοδρομία ως μέλη σημαντικών ορχηστρών. Η συγκρότηση και η Διεύθυνση της ορχήστρας ανατέθηκε στον μαέστρο Δημήτρη Μποτινίτς. Έτσι γεννήθηκε η Ορχήστρα Εγχόρδων "ΟΙ ΣΟΛΙΣΤ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ". Η Ορχήστρα αποτελείται από διακεκριμένους έλληνες και ξένους μουσικούς-σολίστες με τεχνική αρτιότητα η οποία τους επιτρέπει να λύσουν τα πιο σύνθετα καλλιτεχνικά προβλήματα και να συμπεριλαμβάνουν στο ρεπερτόριό τους συνθέσεις διαφόρων εποχών και στυλ. Η λειτουργία της Ορχήστρας δεν εμποδίζει τους μουσικούς της να οργανώνουν και μικρότερα σύνολα Μουσικής Δωματίου. Σε μόνιμο σχήμα υπάρχουν το Κουαρτέτο Πατρών, Πιάνο Τρίο Πάτρας, Τρίο-Κουιντέτο εγχόρδων. Επίσης οι μουσικοί της Ορχήστρας ασχολούνται με την εκπαίδευση και ενημέρωση νέων, είτε αυτοί είναι επαγγελματίες είτε απλώς ενδιαφερόμενοι για τη μουσική, πραγματοποιώντας συναυλίες, σεμινάρια, διαλέξεις σ' όλη την Ελλάδα και διδάσκοντας στο Δημοτικό Ωδείο Πατρών. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η παρουσίαση έργων γραμμένων ειδικά για την ορχήστρα από σύγχρονους Έλληνες συνθέτες, ενώ ειδικό ενδιαφέρον παρουσιάζει και η δισκογραφική της δραστηριότητα. Η ορχήστρα έχει συνεργαστεί με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών πραγματοποιώντας σημαντικές εμφανίσεις και συμμετέχοντας στα εκπαιδευτικά προγράμματα του Μεγάρου. Επίσης έχει συνεργαστεί με το ΥΠΠΟ για συναυλίες σε Φεστιβάλ διαφόρων μεγάλων πόλεων.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΤΙΝΗΣ

Γεννήθηκε στο Ταϊρτάι της Τασκένδης. Αρχισε τις μουσικές του σπουδές στη Μουσική Σχολή του Ταϊρτάι και συνέχισε στο State Professional School of Music «Gnessins» της Μόσχας, απ' όπου αποφοίτησε με άριστα. Ακολούθησαν σπουδές στη Ρωσική Ακαδημία Μουσικής «Gnessins» της Μόσχας, όπου του απονεμήθηκαν δίπλωμα και ο επιστημονικός τίτλος «Master», με πρώτο βραβείο Διεύθυνσης Ορχήστρας. Στη συνέχεια φοίτησε στο Moscow State Tchaikovsky Conservatoire, στην τάξη διεύθυνσης όπερας και συμφωνικής ορχήστρας, του διάσημου Μαέστρου και καθηγητή Yuri Simonov, απ' όπου πήρε Δίπλωμα Διευθυντού Συμφωνικής Ορχήστρας - Όπερας και τον τίτλο «Master». Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο State Rimsky-Korsakov Conservatoire της Αγίας Πετρούπολης, με καθηγητή έναν από τους σημαντικότερους σύγχρονους Διευθυντές Ορχήστρας, τον Yuri Temirkanov κοντά στον οποίο τελειοποίησε την τεχνική του και ανέπτυξε δική του μουσική προσωπικότητα. Παράλληλα συνεχίζει τη μουσική σταδιοδρομία του διδάσκοντας διεύθυνση ορχήστρας στο Κρατικό Μουσικό Ινστιτούτο της Μόσχας, δίνοντας πολλές συναυλίες σε διάφορες πόλεις, διευθύνοντας γνωστές ορχήστρες Δημοκρατιών της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και του εξωτερικού. Το 1988 ο Δήμος Πατρέων τον καλεί ν' αναλάβει την καλλιτεχνική διεύθυνση του Δημοτικού Ωδείου Πατρών, και τη δημιουργία Συμφωνικής Ορχήστρας της πόλης. Το 1991 ιδρύει την Ορχήστρα Εγχόρδων «Οι Σολίστες της Πάτρας», στην οποία είναι Καλλιτεχνικός Διευθυντής και μόνιμος μαέστρος.